

villingen anvendes paa en saadan Maade. Der er en lille Gruppe af Afholdsfolk heri Tinget, deriblandt min ærede Antipode fra Vinderup Kredsen (Svendsen), der mener, at naar man holder Folkefest, bør Spiritusnydelsen være udelukket, og jeg vil gøre mig til Talsmand for denne Tanke og spørge den ærede Minister om, hvorvidt disse Penge agtes anvendte til et Gilde, der sikkert vil faa den sædvanlige Karakter for Fester her i Landet, særlig hvor der er de store Minder, og mange komme sammen, og man skal være i høj Stemning. Der er jo ingen Tvivl om, at Bevillingen vil blive vedtagen, min Partifælle staar jo alene; men saa vilde jeg gerne have Pengene brugt paa en anden Maade. Jeg har ikke noget imod, at man søger at berede Veteranerne en glad Dag, derimod vilde jeg have adskilligt imod, at man benyttede Pengene paa den før omtalte Maade. Efter min Mening bør man indrette det saaledes, at de gamle kunne have en virkelig Glæde af Besøget, og man maa saa afholde sig fra at holde Fæsttaler, der pege Syd paa, fra at tale om Arvefjenden osv. Man skulde se at faa en værdig Fest og ikke en Fest, der bliver baaren oppe af den Begejstring, der ligger paa Bunden af Bægeret.

Dinesen: Der er en gammel Tale, der siger: „Tiderne forandres“, og saa tilføjes det: „og vi med dem.“ Dette kom jeg til at tænke paa, naar Talen er om Underofficerernes Henvendelse som Deputation til forskellige Folketingsudvalg. For ikke mange Aar siden var det den almindelige Opfattelse, at Regeringen og Ministrene vare det naturlige Mellemlid mellem de forskellige Embedsklasser og Rigsdagen, og at derfor alt, hvad der angik disse enkelte Embedsklasser, skulde forhandles mellem Rigsdagens egne Afdelinger og den paagældende Minister. I Tidens Løb har dette Forhold synlig forandret sig. Embedsmændene gaa nu efter en ret stor Maalestok uden om Ministrene og henvende sig direkte til Rigsdagen. Jeg nærer ikke ringe Tvivl, om dette Forhold er rigtigt. Jeg betragter det i al Almindelighed — det vil jeg ikke skjule — som værende ganske urigtigt. Det burde i al Almindelighed være saadan, at i alle Embedsforhold vare de paagældende Ministre det naturlige Mellemlid, men det ere vi komne bort fra for Tiden, noget, der imidlertid ikke giver mig Grund til at mene andet end, at det er en Praksis, som det maaske kunde være ganske heldigt at komme bort

fra. Naar denne Praksis nu imidlertid en Gang har udviklet sig, er der efter min Mening ikke mere at sige til, at den ene Klasse af Statstjenere henvender sig direkte til Rigsdagen, end til at den anden gør det. Yderligere skal jeg derfor ikke sige om den Ting.

Hvad Festen i Fredericia angaar og særlig de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2. Valgkreds (Klausen) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer), saa nytter det jo ikke at diskutere med de to ærede Medlemmer derom, thi det Syn paa den Art Begivenheder, ud fra hvilket det langt overvejende Flertal af os tager vor Stilling her paa Rigsdagen, og det, ud fra hvilket de to Herrer toge deres Stilling, ere saa forskellige, at jeg ikke tror, der kan naas nogen Overensstemmelse paa dette Omraade. De gamle Soldater, der forsvarede vort Land i 1849 og Aarene deromkring, gjorde jo, hvad de ansaa for at være deres Pligt, og vi, der dele den Opfattelse, at der er Anledning til at fejre saadanne Begivenheder, gør det ogsaa, fordi vi tro, at der kan komme Forhold, som kræve, at Borgerne i vort Land kunne komme til at gøre noget lignende, som disse gamle Krigere den Gang gjorde.

Ordføreren (J. C. Christensen): Ja for mig er der ingen Tvivl om, saaledes som for det ærede Medlem (Dinesen), at Ministeren altid burde være Mellemlid mellem Embedsmændene og Rigsdagen. Jeg holder ikke paa, at man skal have en slap Administration, hvor Embedsmændene kunne henvende sig til Lovgivningsmagten i en hvilken som helst Anledning; men det er nu efterhaanden blevet Skik her til Lands, og naar det er Skik, ser jeg ikke, hvorfor der skal gøres Forskel, saa maa de militære have samme Ret som andre Embedsmænd i Landet, og jeg ved ikke af, at der i andre Embedsgrene er blevet afholdt Forhør over Funktionærer, som have henvendt sig til Rigsdagen, saaledes som det er sket ved denne Lejlighed. Her har man affholdt Krigsforhør, og man har affholdt dette Krigsforhør under Henblik til den militære Straffelovs § 162, tror jeg det er, om politiske Sammenslutninger. Man har været ængstelig for, at der skulde foreligge en politisk Sammenslutning af Underofficererne, naar de saaledes pludselig toge ind paa Rigsdagen i hobevis, og saa affholdt man dette Forhør for at opdage, hvorledes det forholdt sig dermed. Det er i Grunden en underlig